

בתי המשפט

בית משפט מחוזי חיפה		בשא 008166/05 בשא 012468/05 בתיק פשר 249/04
בפני:	כב' השופטת יעל וילנר	תאריך: 26/12/2005

בעניין:

בנק דיסקונט לישראל בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד

בנק אוצר החייל בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד

שינדלהיים שלמה

המערערים

- נ ג ד -

1. כונס הנכסים הרשמי - מחוז חיפה

הכונ"ר

2. עו"ד פלד נעם

הנאמן

3. לוי לבנת

ע"י ב"כ עו"ד אביטן שלומי

החייבתפסק דין

1. בפני שני ערעורים על החלטת הנאמן על נכסי החייבת לפיהן נדחתה בקשת המערערים להארכת המועד להגשת תביעות חוב נגד החייבת. נוכח נימוקייהם הזהים לקבלת הערעורים, כפי שיפורט להלן, אדון בשני הערעורים במאוחד.
2. נגד החייבת ניתן צו כינוס ביום 22.4.04, וביום 8.11.04 היא הוכרזה פושטת רגל. ביום 24.11.04, שבועיים לאחר הכרזתה כפושטת רגל ו-7 חודשים בלבד לאחר מתן צו הכינוס, הגישה החייבת בקשה למתן הפטר תוך הצעה לשלם דיבידנד בגובה 100% ל-2 נושים אשר הגישו תביעות חוב בסך כולל של 5,990 ₪ בלבד.
3. לבקשת ההפטר הוגשו התנגדויות של מספר בנקים, נושיה של החייבת, אשר טענו כי לא ידעו כלל על הליכי פשיטת הרגל, וכי מתן הפטר על סך 5,990 ₪ בלבד יהווה מחטף של הליכי פשיטת הרגל.
4. בד בבד עם ההתנגדות לבקשת ההפטר, הוגשו תביעות חוב על ידי המערערים ובנקים נוספים, ובקשות להארכת מועד להגשת תביעות החוב. בקשות אלו נדחו על ידי הנאמן בנימוק כי אין בהן כל "טעם מיוחד" להארכת המועד,

לאור פרסום צו הכינוס בעיתון יומי וברשומות, פרסום המהווה חזקה בדבר ידיעה קונסטרוקטיבית של הנושים על הליכי פשיטת הרגל.

בגין החלטות אלה הוגשו הערעורים נשוא פסק דין זה.

טענות המערערים

5. המערער 1 (להלן: "בנק דיסקונט") אוחד בפסק דין מיום 1.4.04 לפיו חויבה החייבת בתשלום סך 176,226 ₪.
- המערער 2 (להלן: "בנק אוצר החייל") אוחד בהסכם פשרה אשר קיבל תוקף של פסק דין ביום 2.6.03 לפיו חוייבה החייבת בתשלום סך 110,421 ₪.
6. המערערים טוענים כי לא ידעו כלל על הליכי פשיטת הרגל, היות ולא נשלחה אליהם הודעה פרטנית, וכי הגישו את תביעות החוב מייד לכשנדע להם על ההליכים.
- לטענת בנק דיסקונט, מאחר ולא ידע על הליכי פשיטת הרגל, הוא פתח תיק הוצאה לפועל למימוש פסק-הדין, ומסר אזהרה לחייבת ביוני 2004. לטענתו, הוא לא ידע על הליכי פשיטת הרגל עד לאחר שפקדי ההוצאה לפועל הגיעו לביתה של החייבת לביצוע עיקול ברישום ונמסר להם מפי החייבת אודות צו הכינוס. מייד לאחר מכן, הגיש את תביעת החוב. תביעת החוב הוגשה ביום 19.1.05, דהיינו באיחור של שלושה חודשים.
- לטענת בנק אוצר החייל, כתוצאה מהעברת הייצוג למשרד עו"ד חדש, התעכב הטיפול בתיקים רבים, ותביעת החוב הוגשה מייד לכשנדע לו על הליכי פשיטת הרגל, וזאת ביום 3.1.05, דהיינו באיחור של כחודשיים ימים.
7. המערערים טוענים כי חובה של החייבת כלפיהם אינו שנוי מחלוקת וכי לא ייגרם כל נזק לנושים במידה ויוארך המועד להגשת תביעות החוב, מאחר ולא אושר הסדר נושים, טרם חולק דיבידנד והארכת המועד לא תגרום להתמשכות ההליכים אשר נמצאים אך בתחילתם. לטענתם, הארכת המועד תגשים את מטרות הליכי פשיטת הרגל.
- 8.8. לטענת הנאמן, יש לדחות את שני הערעורים נוכח ההלכה הפסוקה לפיה ההוראה המגבילה את התקופה להגשת תביעות חוב הינה הוראה מהותית. פרסום צו הכינוס לטענתו, מחיל חזקה בדבר ידיעה קונסטרוקטיבית של הנושים כי ניתן צו כינוס ולכן אי ידיעה סוביקטיבי, כשלעצמו, אינה מהווה טעם מיוחד להארכת המועד להגשת תביעות חוב.
- עוד טוען הנאמן כי אותם 'טעמים מיוחדים' להארכת מועד להגשת תביעות חוב מתייחסים אך ורק למצב בו סיבת האיחור טמונה בגורמים חיצוניים אשר אינם בשליטת הנושה.
- לגופו של עניין, טען הנאמן כי מתן צו הכינוס הובא לידיעת שני הבנקים במכתב מאת הכונס הרשמי על פי סעיף 18ג' לפקודה, וזאת במסגרת חקירה בענייני החייבת וחייבים אחרים. המכתב נשלח ביום 25.7.04 ובנק אוצר החייל אף השיב עליו ביום 16.8.04. לפיכך, דחה הנאמן את בקשת בנק אוצר החייל להארכת מועד להגשת תביעת חוב בנימוק כי מדובר בטעות משרדית אשר אינה עולה כדי "טעם מיוחד" להארכת מועד.
- עוד נטען כי ענייניה של החייבת נמצאים לקראת סיום מאחר והגישה בקשת הפטר. לפיכך, הארכת המועד להגשת תביעות חוב תגרום נזק לנושים אשר הגישו תביעות חוב.

כונס הנכסים הרשמי הצטרף לעמדתו של הנאמן.

9.9. לטענת החייבת, החלטת הנאמן ניתנה כדין. החייבת מפנה את תשומת הלב לכך כי בנק אוצר החייל אינו נוקב בתאריך המדויק בו נודע לו דבר מתן צו הכינוס, וזאת לטענתה, על מנת לטשטש את השיהוי שבהגשת תביעת החוב. החייבת מצטרפת לטענות הנאמן כפי שפורטו לעיל, ומוסיפה כי כבר נקבע בפסיקה כי גובה תביעות החוב אנו מהווה כל שיקול לעניין הארכת המועד להגשת תביעות חוב (מפנה לפש"ר 1021/98 אשר ניתן בבית המשפט המחוזי בתל – אביב). עוד טוענת החייבת, כי החוב לבנק אוצר החייל שנוי במחלוקת מאחר והעבירה לבנק סכומים שונים קודם כניסתה להליכי פשיטת הרגל.

דיון

דין הערעורים להתקבל.

10. על פי סעיף 24 לפקודת פשיטת הרגל (נוסח חדש), תש"ם – 1980 (להלן: "הפקודה"), על כונס הנכסים הרשמי לפרסם את דבר מתן צו הכינוס ברשומות ובעיתון יומי.

על פי סעיף 71 (א) לפקודה, נושה רשאי להגיש תביעת חוב תוך 6 חודשים מיום מתן צו הכינוס.

הגבלת הזמן הקבועה בסעיף 71 (א) לפקודה, נועדה לתחום פרק זמן מסויים אשר בו ניתן יהיה לקבל תמונת מצב אמיתית לגבי היקף חובות החייב. תמונת מצב זו, מאפשרת לחייב להתארגן כדי להציע הצעות הסדר, מאפשרת תשלום דיבידנד הוגן לנושים, ולבסוף – מאפשרת לחייב לבקש ולקבל הפטר בגין חובותיו ולפתוח דף חדש בחייו.

11. לכלל שנקבע בסעיף 71(א) לפקודה, קיים חריג שנקבע בסעיף 71(ב) לפקודה הקובע כדלקמן:

"הכונס הרשמי בתפקידו כנאמן על נכסי החייב, או הנאמן, רשאים, מטעמים מיוחדים שירשמו, להאריך את התקופה להגשת תביעת חוב של נושה לפרק זמן שיקבעו בהחלטתם, אם שוכנעו כי הנושה לא יכול היה להגישה במועד שנקבע".

דהיינו – בית המשפט רשאי 'מטעמים מיוחדים' להאריך את המועד להגשת תביעת החוב. מה הם אותם 'טעמים מיוחדים'?

בהקשר זה נביא את הדברים היפים הבאים מפי כב' השופט ב. אוקון:

"אך 'טעם מיוחד' כמוהו כשקית - היא אינה עומדת עד שלא יוכנס לתוכה משהו. מהו אותו 'משהו'? עיון בטיעוני הצדדים מלמד כי קשה למצוא שיטה של ממש באיתורו של טעם כזה. ... טעם מיוחד הוא עדיין מעיל הקסמים המייחד את הטעמים המבססים הארכת מועד, אך קשה להצביע על שיטתיות כוללת בהגדרתו. בכך אין בהכרח משום חולשה. הניסיון לקבוע הגדרה אחת כללית הטובה מראש לתפיסת כל המצבים, כמוה כניסיון ללכוד לטאה באמצעות זנבה. כלטאה היא משאירה את זנבה בין אצבעותיך ובורחת לה בידיעה ברורה כי היא עתידה לצמח כהרף עין זנב חדש" (ע"א 6842/00, משה דידיה נ' סול קסט ו-4 אח', פ"ד נה(2), 904, עמ' 908).

12. דמה כי בחינת הטעמים המיוחדים תעשה בכל מקרה על פי נסיבותיו, תוך עריכת איזון ראוי בין תכלית הליכי

פשיטת הרגל, זכויות כלל הנושים וזכויות החייב.

בעניינינו, המערערים טוענים כי הם לא ידעו על מתן צו הכינוס ולפיכך, הם לא יכלו להגיש את תביעת החוב במועד.

האם חוסר ידיעתו של הנושה על מתן צו הכינוס, על אף פירסום הצו בעיתון וברשומות, מהווה 'טעם מיוחד' המצדיק הארכת המועד להגשת תביעת החוב? זו השאלה הניצבת בפנינו.

13. ברע"א 6610/97 בנק הפועלים נ' הכונ"ר תק-על 98(1) 94 (כב' השופט דורנר כדן יחיד), נקבע כי אי ידיעה סוביקטיבית של הנושה על הליכי פשיטת הרגל, אינו מהווה כשלעצמו, 'טעם מיוחד' להארכת המועד להגשת תביעות חוב. דהיינו - פירסום צו הכינוס, יוצר חזקה חלוטה בדבר ידיעה קונסטרוקטיבית של הנושים בדבר מתן צו הכינוס.

נדמה כי ברקע קביעה זו, נתן בית המשפט משקל לעובדה שהבנק הגיש את תביעת החוב כעשרה חודשים לאחר שנודע לו על הליכי פשיטת הרגל וכן כי כונס הנכסים שלח הודעה פרטנית לבנק על דבר מתן צו הכינוס.

14. כשלעצמי, אני סבורה כי קביעת חזקה חלוטה בדבר ידיעה קונסטרוקטיבית, מחמירה יתר על המידה עם הנושה שכן לעיתים, בנסיבות מסוימות ומתוך שיקולים של צדק טבעי, יש לאפשר לנושה לסתור את החזקה האמורה, במיוחד בעידן שלאחר חוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

הפגיעה בקניינו של הנושה, אשר לא ידע (סוביקטיבית) על מתן צו הכינוס, ובשל כך לא הגיש תביעת חוב במועד, היא בלתי מידתית. הדברים מקבלים משנה תוקף באותם מקרים בהם אי הידיעה מקורה במחדל ו/או בהתנהגות החייב וכן במקרים בהם החוב אינו שנוי במחלוקת ותביעת החוב הוגשה באיחור קל. בנסיבות כאלה, ראוי לטעמי לנקוט בגישה מקילה עם הנושים אשר לא ידעו, סוביקטיבית, על צו הכינוס.

15. גישה כזו ננקטה בפרשת אוסטרי (ע"א 4798/01, בנק אגוד לישראל בע"מ נ' הכונס הרשמי, תק-על 2002(3), 1539).

בית המשפט המחוזי דחה בקשת נושה להאריך את המועד להגשת תביעת חוב אשר עקב טעות של הנושה הוגשה תביעת החוב באיחור (של שנתיים וחצי). בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנושה ובפסק דין קצר קבע בהי לישנה:

"בנסיבות העניין שלפנינו, דהיינו: בשים-לב לכך שאין מחלוקת של-אמת על חובם של המשיבים 2 ו-3 למערער; כי לא נגרם כל נזק לאף אחד מן הצדדים המערערים; כי לא חולק עד-כה כל דיווידנד למי מן הנושים; כי לא נוצר כל נזק של הסתמכות מצד מי מבעלי-הדין; כי המערער יכול היה להניח, לכאורה, שהיתה הוכחת חוב; וכי המערער נהג, לכאורה, בתום-לב; בנסיבות אלו כולן אנו סבורים כי יש הצדק להיעתר לבקשתו החלופית של המערער ולהאריך את התקופה להגשת תביעת חוב מצידו. אנו קובעים כי תקופה זו תהא בת חמישה עשר ימים מהיום".

ראוי להדגיש כי בפרשת אוסטרי כלל לא נטען כי הנושה לא ידע על צו הכינוס, ואף על פי כן, קיבל בית המשפט את הערעור והאריך את המועד להגשת תביעת החוב.

16. ראה עוד בעניין מתן פרשנות רחבה ומקילה לקיומו של 'טעם מיוחד': ע"א 673/87 סאלח נ' דורון פד"י מג(3)57, פש"ר 2402/99 (ת"א) יונה בן יונה נ' אברהמי דינים מחוזי לג (3) 680, פש"ר (נצרת) 161/02 בנק לאומי נ' אילן שלגי ואח' (תק- מח 2004 (4) 6216), פש"ר (ת"א) 2440/99, קינג השכרת רכב בע"מ נ' עו"ד גיא אנגלר כנאמן (תק-מח 2003), פש"ר 181/01, עמינח תעשיות רהיטים בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי ואח' (לא פורסם), פש"ר 135/97, נמרוד שביט ואח' נ' הכונס הרשמי (תק-מח 98).

17. אני סבורה כי יש ליישם גישה מקילה זו במיוחד במקרים בהם אי הידיעה מקורה כאמור, בהתנהגות החייב אשר אינה עולה בקנה אחד עם דרישת תום הלב.

הוצה לומר; ככלל, על החייב לנהוג בתום לב לפני ובמהלך הליכי פשיטת הרגל (א. גרוניס וש. לוי, פשיטת רגל, עמוד 169). התנהגות זו כוללת, מטבע הדברים, את החובה לגילוי נאות'. היינו – על החייב לגלות לנושיו – אלה המפורטים בדו"ח שצורף על ידו לבקשה לצו כינוס - דבר מתן צו הכינוס נגדו.

אומנם החוק אינו מטיל על החייב את החובה הפוזיטיבית לדווח לכל נושיו על מתן צו הכינוס, אך אני סבורה כי חובה זו נובעת מהדרישה הכללית להתנהגות בתום לב במסגרת הליכי הפש"ר - חובה אותה מניח המחוקק כמובנת מאליה.

18. חייב הנמנע מלדווח לנושיו על היותו מצוי בהליכי פשיטת רגל, אם באמצעות משלוח הודעות לתיקי ההוצל"פ, ואם על ידי משלוח הודעה פרטנית לנושים אשר טרם הספיקו לנקוט בהליכי ההוצל"פ, אינו מתנהג בתום לב שכן הוא מסכל בהתנהגותו זו את תכלית הליכי הפש"ר ומפר את האיוון הראוי בין שמירה על קניינים של הנושים לבין זכות החייב לפתוח דף חדש בחייו.

בעניין תום לבו של החייב ראה: "תום-ליבו של החייב הינו בעל חשיבות רבה אף ל"איוון האינטרסים החיצוני" העומד מאחורי קביעת המועדים. חלק ניכר מהאינטרס בתחימה נוקשה של שלב הגשת תביעות החוב, הינו שמירה על אינטרס החייב להשתמש בהליכי פשיטת הרגל בכדי לפתוח, בסופו של יום, דף חדש בחייו. זאת, על-די קבלת הפטר בסוף ההליך. אין צורך להכביר מילים על כך, כי כאשר בחייב חסר תום-לב עסקינו, משקלו של אינטרס זה נחלש מאד" (פש"ר 2440/99 (ת"א) קינג השכרת רכב נ' עו"ד גיא אנגלר תק-מח 2003(2) 8026 בעמ' 8034).

כן ראה החלטתי בבש"א 18485/04, פש"ר 302/03 ע.ס.ג. מרכז אספקה ושיווק בע"מ נ' עו"ד נשר נפתלי ואח' (לא פורסם).

19. הדברים נכונים במיוחד במקרים בהם החייב, לא רק שנמנע מלדווח לנושים על מתן הצו, אלא מנהל דו שיח עם הנושים במקביל למתן הצו, ומעלים מהם בידועין את דבר מתן צו הכינוס.

20. מהאמור עולה כי גם במקרים בהם צו הכינוס פורסם כדין, הפירסום אינו מצוי בחלל ריק אלא חובר ליתור האמצעים שנועדו ליידע את הנושים על נקיטת הליכי פשיטת רגל, כמו - הודעת החייב בדבר מתן הצו לכל לשכות ההוצל"פ ולנושים, זימון הנושים לאסיפת נושים ועוד. ראה בעניין זה פש"ר 2440/99, פרשת קינג השכרת רכב לעיל.

במאמר מוסגר אעיר כי נוכח ריבוי המקרים בהם, על אף הפירסום, הנושה לא יודע על צו הכינוס, ראוי למען הסר ספק, להורות לחייב בצו הכינוס לשלוח העתק מצו הכינוס לכל הנושים המפורטים בתצהירו, זאת מכח סעיף 18א (ב) לפקודת פשיטת הרגל, לפיו בית המשפט רשאי להורות על האופן בו יוזמנו נושי החייב לדיון בבקשה להכרזת החייב פושט רגל.

21. בבוא בית המשפט לבחון קיומם של ה'טעמים המיוחדים' להארכת המועד, עליו לבחון גם את מידת הנזק שתיגרם, אם בכלל, ליתר הנושים כתוצאה מהארכת המועד; האם חולק דיבידנד למי מהנושים; האם נזק כתוצאה מהסתמכות מצד מי מהצדדים; האם החוב שנוי במחלוקת; סיבת השיהוי ועוד כיוצ'ב.

במידה ויימצא כי מתן האורכה לא יפגע בהליך הפש"ר, ייטה בית המשפט להאריך את המועד.

מן הכלל אל הפרט;

22. שוכנעתי כי במקרה דנן קיימים מספר נימוקים החוברים יחדיו ל'טעמים מיוחדים' המצדיקים הארכת המועד להגשת תביעות החוב של המערערים.

אני מקבלת את טענת בנק דיסקונט כי הוא לא ידע על מתן צו הכינוס עד לאחר שהחל בנקיטת הליכי ההוצל"פ, וכי לא קיבל את מכתב הכונ"ר. כן אני מקבלת את טענת בנק אוצר החייל כי עקב תקלה לא הוגשה תביעת החוב במועד. אציין כי מכתב הכונ"ר נשלח אך בסוף יולי 2004 ותביעת החוב מטעם בנק אוצר החייל הוגשה באיחור קל לעומת המועד האחרון להגשת תביעות חוב.

23. כך, שוכנעתי כי נוכח התנהגות החייבת, לא התקיימו במקרה הנדון אף לא אחד מאותם אמצעי עזר שנועדו ליידע את הנושים על מתן צו הכינוס. עוד שוכנעתי כי הארכת המועד להגשת תביעות החוב, לא תגרום נזק להליך הפש"ר.

התנהגות החייבת

24. החייבת דיווחה על חובות בהיקף 326,538 ₪ ל- 5 נושים: בנק לאומי, בנק אוצר החייל, בנק דיסקונט, בנק הפועלים וחוב של 300 ₪ למס הכנסה. יצוין כי חובות החייבת לבנק אוצר החייל ולבנק לאומי מובטחים על ידי ערבים.

תביעות החוב אשר הוגשו במועד, בסך 5,990 ₪, הן תביעות אשר הוגשו על ידי 2 נושים אשר לא צוינו על ידי החייבת בדו"ח שהגישה.

בתצהיר אותו צירפה החייבת לבקשתה למתן צו כינוס הצהירה החייבת כי:

"בקשה זו מוגשת ... לנוכח הליכי ההוצאה לפועל התקיפים (כך במקור- י.ו.) הננקטים נגדי ע"י הזוכים השונים ולאור העובדה כי נותרתי בחוסר כל ואין בידי כל יכולת לפרוע את חובותיי הגבוהים".

דע עקא – שבאותו מועד לא היו כל הליכי הוצאה לפועל תלויים ועומדים נגד החייבת על ידי אף אחד מהנושים. על כן, הצהרתה זו אינה מתיישבת עם דרישת תום הלב.

מאחר וכאמור, טרם נפתחו תיקי הוצל"פ נגד החייבת, ממילא לא שלחה החייבת הודעות בדבר מתן צו הכינוס לכל לשכות הוצל"פ, כפי שנהוג במקרים כגון אלה, כך אף לא מצאה החייבת לנכון ליידע את הנושים באופן פרטני על מתן הצו.

יתירה מכך, לגבי בנק דסקונט, העלימה החייבת מהבנק מידע זה אף בעת שהומצאה לה אזהרה בגין תיק הוצאה לפועל שנפתח על ידי הבנק, לאחר שניתן צו כינוס וטרם חלף המועד להגשת תביעות חוב. התנהגות זו אינה מתיישבת עם חובת תום הלב ועם הגינות מינימלית.

בעניין זה ראה:

"נראה לי כי התנהגותו של המפרק במקרה דנן (שתידון בהמשך הדברים), ובעיקר המגעים הממושכים בין המפרק לבין המערערים מחייבים לקבוע כי היה לאחרונים "טעם מיוחד" לאיחור". (ע"א 673/87, יחזקאל סאלח נ' דורון כוכבי עו"ד מפרק פרץ, פ"ד מג(3), 57, עמ' 68-69).

25. אני סבורה כי התנהגות החייבת מנעה את קיומם של אותם אמצעי העזר אשר נועדו לאתר וליידע את הנושים על קיומם של הליכי פשיטת הרגל, בנוסף לפירסום. התנהגות זו מהווה 'טעם מיוחד' המצדיק הארכת המועד להגשת תביעות החוב של המערערים.

העדר נזק

26. שוכנעתי כי בנסיבות המקרה, מתן האורכה המבוקשת לא יגרום נזק למי מהנושים שכן, טרם חולק דיבדנד לנושים; טרם נוצרו לנושים האחרים נזקי הסתמכות כלשהם; ואף אין כל פגיעה בציפייה הסבירה של הנושים אשר הגישו תביעות חוב, כי תביעותיהם יתבררו יחד עם תביעות החוב מצד הנושים האחרים. יצויין שוב כי בקשת ההפטר הוגשה כשבועיים בלבד לאחר שהוכרזה החייבת פושטת רגל.

מתן הפטר - חוסר סבירות קיצוני

27. שוכנעתי כי יש להאריך את המועד להגשת תביעות החוב כדי למנוע תוצאה בלתי סבירה באופן קיצוני, לפיה יינתן לחייבת הפטר מכל חובותיה לאחר תשלום דבידנד בסכום של 5,990 ₪ בלבד. הפער העצום בין חובות החייבת (כ- 350,000 ₪), לבין החוב נשוא תביעות החוב שהוגשו במועד (5,990 ₪), מהווה אף הוא, כשלעצמו, 'טעם מיוחד' להארכת המועד, במיוחד בשים לב לכך שתביעות החוב הוגשו באיחור קל והחוב נשוא תביעות החוב, אינו שנוי במחלוקת (לעניין גובה החוב, הרי שתביעת החוב תיבדק על ידי הנאמן).

פגיעה בערבים

28. זאת ועוד; שוכנעתי כי ראוי במקרה הנדון להאריך את המועד להגשת תביעות החוב כדי למנוע פגיעה קשה בערבים. כאמור, מתן ההפטר יביא להשמטת חובות במאות אלפי שקלים כנגד תשלום סך 5,990 ₪ בלבד וזאת, תוך העברת הנטל לערבים, וכאשר החייבת הינה אישה צעירה, עובדת, ובידיה נכסים פיננסיים אשר יכולים לשמש לתשלום חלק מחובותיה.

החייבת עובדת והכנסתה נטו, לאחר נכויי חובה בלבד, הינה בגובה כ- 6,000 ₪ לחודש (נכון לפברואר 2004).

כן דיווחה החייבת על הנכסים הכספיים הבאים:

קרן השתלמות בבנק הפועלים	9,434 ש"ח
קופת גמל בבנק יהב	19,164 ש"ח
קופת גמל בבנק הפועלים	6,647 ש"ח

בנוסף, דיווחה על פוליסת ביטוח חיים בחברת מגדל.

זכותם של הערבים להגנה על קניינם מוגנת על פי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, והמשמעות הינה כי לא בנקל ייתן בית המשפט הפטר אשר יעביר את נטל חובות החייבת אל כתפיהם של הערבים. נדמה כי הפטר זה יינתן רק לאחר שבית המשפט שוכנע כי מוצו עד תום כל הליכי פשיטת הרגל. לא שוכנעתי כי במקרה הנדון מוצו הליכי הפש"ר עד תום.

29. סוף דבר – מכלול הנימוקים לעיל מהווים במצטבר 'טעם מיוחד' המצדיק הארכת המועד להגשת תביעת החוב.

אשר על כן, אני מקבלת את הערעורים.
המשיב יבדוק את תביעות החוב לגופן.

אין צו להוצאות.

ניתן היום כ"ה בכסלו, תשס"ו (26 בדצמבר 2005) בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

יעל וילנר, שופטת

קלדנית: חנה אוחנה